

MARIJINO UZNESENJE

List Župe Uznesenja Blažene Djevice Marije – Stenjevec
Br. 2 (30), Uskrs 2014.

**SRETAN
USKRS!**

BOŽJA RIJEČ: Evanđelje Uskrsnog bdijenja

VAZMENO BDIJENJE, 19. 4. 2014., Evanđelje: Mt 28,1-10

Po suboti, u osvit prvoga dana u tjednu, dođe Marija Magdalena i druga Marija pogledati grob. I gle, nastade žestok potres jer anđeo Gospodnji siđe s neba, pristupi, otkotrlja kamen i sjede na nj. Lice mu bijaše kao munja, a odjeća bijela kao snijeg. Od straha pred njim zadrhtaše stražari i obamriješe.

A anđeo progovori ženama: "Vi se ne bojte! Ta znam: Isusa Raspetoga tražite! Nije ovdje! Uskrsnu kako reče. Hajde, vidite mjesto gdje je ležao pa pođite žurno i javite njegovim učenicima da uskrsnu od mrtvih. I evo, ide pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti. Evo, rekoh vam."

One otiđoše žurno s groba te sa strahom i velikom radošću otrčaše javiti njegovim učenicima. Kad eto im Isusa u susret! Reče im: "Zdravo!" One polete k njemu, obujme mu noge i ničice mu se poklone. Tada im Isus reče: "Ne bojte se! Idite, javite mojoj braći da pođu u Galileju! Ondje će me vidjeti!"

ZNAČENJE USKRSA ZA NAS

(Ksenija Čičak)

U promišljanju nad otajstvenim događajem Kristova uskrsnuća u ovo korizmeno vrijeme, svima su nam poznati događaji koji su tome prethodili u ovozemaljskom Kristovu životu te znamo kako se to zbilo; izvještaj nam donose svjedočanstva Svetog pisma i predaje. Nas zanima kakvo značenje ono ima za nas. Promatranjem pravog značenja Kristova uskrsnuća otkrivamo da ono treba proizaći iz našeg iskustvenog obzora, te ono prvenstveno označava misterij koji razotkriva ljudsko opstojanje.

Dok stojimo pred tim misterijem otajstvenog Kristova života, pronalazimo više pitanja nego odgovora. Kakvo značenje Kristovo uskrsnuće ima za naš život danas i bi li trebalo uopće imati kakvo značenje kada se ono zbilo u jednom povijesnom vremenu, koje ostaje zabilježeno samo u prošlosti? Prvenstveno moramo imati u vidu da Kristovo uskrsnuće nije samo događaj prošlosti koji ostaje trajno zapečaćen u vremenu, nego taj događaj ima spasonosno značenje za nas danas, u našem vremenu kao nadnaravan događaj. Taj jedinstveni događaj označava i obilježava novo razdoblje u povijesti čovječanstva, te je on u isto vrijeme povijesni i nadnaravan. Kao što je naglasio apostol Pavao da je Kristovo uskrsnuće u punom smislu tjelesno uskrsnuće: "Ali sad, Krist je uskrsnuo od mrtvih. On je prvenac umrlih. Budući da je po čovjeku došla smrt, po Čovjeku dolazi i uskrsnuće mrtvih. Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će u Kristu svi oživjeti" (1 Kor 15, 20-22).

Po Isusu Kristu, kojeg je Bog uskrsio od mrtvih očituje se naše spasenje. Smisao Isusove smrti promatra se u svjetlu Isusova uskrsnuća i po tome možemo uvidjeti da

naša vjera, vjera Crkve nije iluzija, nego počiva na sigurnosti onih koji su "...vidjeli i čuli" (Dj 4,20). Uskrsnuće je čovjeku neshvatljiv pojam prema njegovu iskustvenom određenju. U Novom zavjetu pronalazimo događaj koji je značajan i za nas danas, a odražava reakciju ljudi koju bismo mogli očekivati i u današnjim vremenima. Tako je Pavao u svojem čuvenom govoru o Kristovu uskrsnuću pred Atenjanima naišao na reakcije: "Kad su čuli za 'uskrsnuće od mrtvih' jedni se počеше rugati, a drugi govoriti: 'O tome ćemo te poslušati drugi put'" (Dj 17,32). Iz ovog izvještaja o čuvenom govoru sv. Pavla možemo vidjeti s kakvom se situacijom morao nositi i kolika je morala biti snaga njegove vjere da bi Grcima navijestao za njih sablažnjiv događaj uskrsnuća.

Uskrsnuće Kristovo u potpunosti je različito od uskrišenja Jairove kćeri, mladića iz Naima i Lazara. Njihovo uskrišenje je povratak u zemaljski život i završilo je u ovozemaljskoj smrti. Kristovo uskrsnuće bitno je različito jer on u svome uskrsnulom tijelu prelazi iz stanja smrti u drugi život onkraj vremena i prostora. Njegovo je tijelo u uskrsnuću ispunjeno moću Duha Svetoga i sudjeluje u božanskom životu u stanju svoje slave. Sv. Pavao je izjavio: "A ako Krist nije uskrsnuo, bez ikakve je vrijednosti vaša vjera;

vi ste još u svojim grijesima" (1 Kor 15,17). Sveti Pavao upućuje na značenje Kristova uskrsnuća za nas: "Ili zar ne znate da smo svi koji smo kršteni u Krista Isusa, u njegovu smrt kršteni? Dakle, s njim smo zajedno ukopani po krštenju u smrti da bismo, kao što je Krist uskrsnuo od mrtvih Očevom slavom, i mi živjeli novim životom" (Rim 6, 3-4).

Isus upravo svojim uskrsnućem omogućuje spas svih ljudi; ono označava početak ljudskog uskrsnuća koje se naziva novo stvaranje. Njegovo uskrsnuće temelj je naše nade koji razotkriva misterij našeg ovozemaljskog života prožetog neizbježnim bolima i smrću kao konačnici. Vjera u raspetoga Krista i njegovo uskrsnuće temelj je cjelokupne evanđeoske poruke i srž našega vjerovanja. Njegova smrt je pobijedila smrt, a njegov put Križa vodi k uskrsnuću. Na kraju možemo izreći u vjeri da je Kristovo uskrsnuće počelo i izvor našeg budućeg uskrsnuća te ono omogućuje spasenje svih ljudi.

U Djelima apostolskim piše da se Isus pojavljivao na različitim mjestima različitim ljudima četrdeset dana nakon uskrsnuća. Istoga dana kada je Isus uskrsnuo, dvojica njegovih učenika išla su u Emaus, gradić sjeverno od Jeruzalema. Dok su razgovarali, pridružio im se Isus, a oni ga nisu prepoznali. Makar su bili pobožni, nisu razumjeli otajstva Isusove muke i uskrsnuća. Isus im je objasnio što se dogodilo. Prepoznali su ga tek u Emausu za vrijeme večere, dok je Isus lomio kruh (Lk 13, 35).

Isus se tako pojavljuje nakon uskrsnuća i u našim životima, no ponašamo li se mi kao njegovi učenici na putu za Emaus te ne prepoznamo Uskrsloga ili ga pak susrećemo u raznim situacijama koje nas okružuju?!

Znače li Uskrs i završetak korizme ujedno i kraj našeg odricanja i "muke", koje smo prikazali tijekom ovih 40 dana? Nestaje li s kucanjem jajima, prejedanjem šunkom i mladim lukom ujedno i naša poniznost, naša dobrota?!

Što je s ovim Isusom koji je trebao uskrsnuti u našim srcima? Spava li on do sljedeće korizme kako bi onda ponovo uskrsnuo?

Trebamo već sada početi razmišljati kako krenuti u vrijeme nakon Uskrsa i željeti da naše srce, koje smo obrezivali u korizmi, obrezujemo i dalje, nikad ne prestajući raditi na sebi i dopuštajući Bogu da nas mijenja iz dana u dan, iz temelja.

Nemojmo dopustiti da naš rast u vjeri stane, da nas obuzme tuga zbog raznoraznih problema, a naše se srce prekrije korovom. Ovo je vrijeme radosti i slavljenja, vrijeme klicanja i naviještanja, ovo je naše vrijeme! Ne budimo tužni kršćani, ozlojađeni, čangrizavi. Opraštajmo i širimo radosnu vijest, ta naš Otkupitelj je živ!

Neka se Isus ovim Uskrsom ponovo rodi u našem srcu i dopustimo mu da raste zajedno s nama!

Uskrsli, ti si sišao u smrt svima koje je ona u sebe pokopala. Siđi u mene, u sve što je u meni mrtvo, svemu što čeka na tvoj život i tvoje svjetlo. Ti si doista uskrsnuo iz groba i mrtve vodiš u život, one što su u mraku vodiš u svjetlo, a grješnike vodiš pomirenju s Ocem. Ustani i u meni, iz mojih grobova sve što je mrtvo podigni u život, moju bijedu u pogled ljubavi, a moju krivnju u raširene ruke Očeve. (Georg Lengerke)

Prema Kompendiju Katekizma Katoličke crkve vječni život za katolike je "onaj koji započinje odmah poslije smrti. On neće imati kraja. Prethodit će mu za svakoga pojedinca poseban sud Krista, suca živih i mrtvih, a koji će biti potvrđen posljednjim sudom." Mi katolici ovisimo o djelima u ovozemaljskom životu. Ona određuju i definiraju našu situaciju u idućem, Vječnom životu. Nitko ne može izbjeći posljednjem sudu. "To je sud kojim svatko prima u svojoj besmrtnoj duši neposrednu plaću odmah nakon smrti od Boga, prema svojoj vjeri i svojim djelima. Ta se plaća sastoji u pristupu u nebesko blaženstvo neposredno nakon smrti ili pak nakon primjerna čišćenja odnosno u vječnoj osudi na pakao." Također, mi katolici vjerujemo u uskrsnuće tijela. To znači da "poslije smrti ne će živjeti samo duhovna duša odijeljena od tijela, nego da će i naša smrtna tijela jednom oživjeti."

Međutim, što je s druge dvije najveće religije na svijetu, islamom i hinduizmom? Muslimani, baš kao i katolici, vjeruju u Vječni život i uskrsnuće tijela. Upravo zato oni uvijek pokapaju, a nikada ne kremiraju svoje mrtve. Također, kod muslimana "u trenutku smrti umrlog ni u kom slučaju nije dozvoljeno naricati, kukati i previše glasno plakati. Tuga i žalost za umrlim trebaju biti samo stanje srca i osjećaja, ali ni jedno ni drugo ne smije poprimiti vidne vanjske znakove." Muslimani također vjeruju u Sudnji dan ili Youm Al-Qiyamah (točniji prijevod bi bio Dan izračuna). Tada će Allah pozvati sve koji su živjeli pred sud i odlučiti hoće li ići u Raj (Jannah) ili Pakao (Jahannam). Raj je u Kur'anu opisan kao prekrasni vrt, dok je Pakao mjesto stalne patnje i poniženja. Naravno, smisao života za svakog muslimana je odlazak u Raj.

Hinduizam, s druge strane, nije toliko religija koliko način života. Da bi se shvatila bit hinduizma, iskreno preporučam film *Samsara* iz 2011. godine. Samsara označava životni ciklus, tijek života od rođenja do smrti pa ponovnog rođenja. Hindui ne vjeruju u jedan život, već u tijek života, u stalne nizove utjelovljivanja i seobe duša. Hindu smisao života shvaća kroz mnoge reinkarnacije, što znači da se njegova duša nakon smrti utjelovljuje u nekoj drugoj egzistenciji, u nekom drugom tijelu. Vrhovni je cilj hindua osloboditi se svjetovnih žudnji i želja te postići "oslobođenje".

Iako postoje brojne i velike razlike, većina religija u sebi sadrži jednu sličnu, gotovo istu bit. A to je da u ovozemaljskom životu treba biti dobar, pomagati bližnjima, ljubiti i poštovati sve koji te okružuju te nastojati svojim primjerom približiti druge shvaćanju da je život ipak nešto puno više i svetije.

"Samo je u Bogu mir, dušo moja, samo je u njemu spasenje", pjeva psalmist. Mir Božji je aktivan, dinamičan, spasonosan mir. U svijetu imamo muku, ali vjernik zna da s Kristom pobjeđuje svijet i zato je njegov mir postojan, ničeg se ne boji. Mir je dar uskrsloga Krista. To je mir koji primamo da bismo ga živjeli, svjedočili i širili svijetom.

Na svetoj misi čujemo svećenika govoriti: "Gospodine Isuse Kriste, ti si rekao svojim apostolima: 'Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem.'" Nakon te molitve, šireći i sklapajući ruke on kaže: "Mir Gospodnji bio vazda s vama." Narod odgovori: "I s duhom tvojim." Zatim, ako je zgodno, đakon ili svećenik doda: "Pružite mir jedni drugima." Obred pružanja mira važan je dio mise, ali se može izostaviti ako je na misi malo ljudi ili svećenik procijeni da nije "zgodno".

Pružanje mira je važno jer ono označava darivanje Kristovim mirom, što nadilazi gestu pružanja ruke i riječi pozdrava. To je izraz vjere više nego sviđanja i prijateljstva. Kad pružimo ruku mira i samo jednom čovjeku, mi želimo i dajemo Kristov mir cijeloj Crkvi pa i cijelom svijetu. Stoga se mir pruža samo osobama koje su nam blizu. Ne treba šetati jer se tada stvara nepotreban žamor. Opća uredba slavljenja svete mise navodi da npr. svećenik može pružiti mir poslužiteljima, ali uvijek na način da ostane u prezbiteriju te da se ne ometa tijekom slavlja. Nitko ne može dati ono što nema. Ponekad smo na misi nemirni, ili se nalazimo u svađi i stanju neprijateljstva, ali čak ni to ne priječi da pružimo mir jedni drugima jer time priznajemo da mir nije naše vlasništvo, već dar Božji koji jednako želimo i primiti i darovati.

Ta gesta se kod nas izražava stiskom ruke. U drugim kulturama i narodima izražava se i zagrljajem, ili čak poljupcem, ili samo naklonom. Uz pružanje ruke izgovaraju se riječi: "Mir tebi!", "Mir Kristov!" ili najčešće: "Mir s tobom!", ali nikad: "Mir s vama!" U Crkvi smo svi braća i sestre i tu nema povlaštenih ili više poštovanih. Premda smo u nekim drugim prilikama dužni iskazati poštovanje oslovljavanjem sa *vi*, kod pružanja mira i učenik učitelju, i seljak predsjedniku, i ministrant svećeniku, svatko se svakome obraća riječju *ti*. Jednako kao što i Bogu govorimo *ti*. Prigodno je na riječi uz pozdrav mira onome koji ga je prvi izrekao reći i: "I s duhom tvojim."

Također, važno je reći da je pružanje mira uvod u pričest. Ono nas pomiruje i obnavlja zajedništvo s bližnjima i s Bogom, a vrhunac toga je u pristupanju pričesti. Onaj tko pruža mir stvara zajedništvo, ali ako se potom ne pričesti, niječe i izlazi iz zajedništva pričesnika Tijela i Krvi Kristove. Zato gledajmo da pripravljena srca sudjelujemo na misnom slavlju kako bismo mogli u miru s bližnjima njegovati i razvijati vjerničko zajedništvo.

U korizmeno vrijeme velik dio vjernika sudjeluje u pobožnosti križnoga puta, gdje pokorničkim slavljenjem otajstava muke i smrti priprema dušu za blagdan Uskrsa, temelja naše vjere. Upravo nas vazmeno trodnevlje uvodi u Put svjetla.

Po uzoru na križni put, Put svjetla (*Via lucis*) moli se od Uskrsa do Duhova, a razmatra otajstva Kristova ukrsnuća i rađanja Crkve te nam svojim porukama jasno osvjetljava životni put. Pritom možemo reći kako je to put nade u iščekivanju vlastitog Uskrsa, zbog čega 14 postaja odiše vedrinom, unutarnjim mirom i istinskom radošću, vrijednostima kojima teže svi kršćani. Sudjelujući u ovoj pobožnosti i sami počinjemo širiti Svjetlo ljudima kojima smo okruženi te tako svima jasno poručujemo kako je Isus pobijedio grob.

Na početku svake postaje: **Klanjamo ti se, Kriste i blagoslivljamo te. Jer si nam svojim uskrsnućem darovao život.**

Na kraju svake postaje kaže se: **Učini nas svjedocima tvoga uskrsnuća. I vodi nas putem svjetlosti života.**

--

1. POSTAJA: Isus uskrsnu od mrtvih

A anđeo progovori ženama: Vi se ne bojte! Ta znam: Isusa Raspetoga tražite! Nije ovdje! Uskrsnu kako reče!

Poput žena zastajemo pred grobom jer Kristov grob za nas postaje početkom. Iz krila noći rađa se zora. Smrt je mrtva.

Gospodine Isuse Kriste, daj da i mi pobijedimo zavodljivosti staroga svijeta i služimo drugima preobražena srca.

2. POSTAJA: Isusovi učenici dolaze na prazan grob

Uto dođe i Šimun Petar, koji je išao za njim i uđe u grob. Ugleda povoje gdje leže i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu. Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi stiže na grob i vidje i povjerovala.

Koliki metež oko groba! Sudaraju se misli, sjećanja, zbunjenost, radost. Ivan vjeruje: Bog može jer je svemoguć, hoće jer je otac, čini jer je vjeran.

Gospodine Isuse Kriste, molimo te, udijeli i nama, svojim vjernima, da živimo život uskrsnulih, kako bismo se tebi pridružili u vječnome sjaju neba.

3. POSTAJA: Uskrsli Isus ukaza se Mariji Magdaleni

Kaže joj Isus: Marijo! Ona se okrene te će mu hebrejski: Rabbuni! što znači: Učitelju!

Marija Magdalena ostaje uz grob, skamenjena od boli i tu čuje Isusov glas. Smatrali su je nedostojnom da sluša Pisma, a izabrana je za prvu navjesticu Uskrsnuća.

Gospodine Isuse Kriste, dopuštaš nam da te vjerom tražimo i nalazimo. Daj da u tvojoj blizini uvijek iznova gledamo ljepotu tvoga lica.

4. POSTAJA: Uskrsli Isus s učenicima putuje u Emaus

A on će im: O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili! Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?

Dok s gorčinom razgovaraju, pridružuje im se Neprepoznati, slučajni stranac. Baš je taj stranac postao pratiteljem koji će ih odvesti puno dalje od željena odredišta.

Gospodine Isuse Kriste, vodi naše korake putem pravednosti i prepoznavanja tuđih nadanja, kako bismo s tobom mogli doći u tvoje kraljevstvo beskrajne svjetlosti.

5. POSTAJA: Uskrsli Isus objavljuje se u lomljenju kruhova

Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše. Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im iščeznu s očiju.

Isus se objavljuje prisutan po sakramentu bližnjega. Prva večera Uskrsnuloga – Posljednja i Prva stoljene su u jedno.

Gospodine Isuse Kriste, daruj nam ljubav prema euharistiji i učini nas dostojnima da se hranimo velikim Darom.

6. POSTAJA: Uskrsli Isus ukazuje se učenicima

Dok su oni o tom razgovarali, stane Isus posred njih i reče im: Mir vama!

Uskrsnuli Krist dopušta učenicima da ga gledaju, dodirnu, jedu s njim. Uspijevamo li u sebi čuvati i nadu uskrsnuća?

Gospodine Isuse Kriste, u svojoj si nam Muci pokazao strpljenje u šutnji, a sada pokazuješ strpljenje u otvaranju naših srdaca. Podari nam ljubav koja zna čekati.

7. POSTAJA: Uskrsli Isus daje vlast otpuštanja grijeha

Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas. To rekavši dahne u njih i kaže im: Primate Duha Svetoga. Kojima otpustite grijeh, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.

Uskrsli Krist želi dati ono što je postigao svojom Mukom. Crkva odsada ima moć opraštanja grijeha, pomirenja i ljubavi.

Gospodine Isuse Kriste, tvoj je prvi dar Uskrsnuća Duh Sveti. Daj da On bude oduševljenje u nama i naš Životvorac.

8. POSTAJA: Uskrsli Isus utvrđuje vjeru Tome apostola

Zatim će Tomi: Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran. Odgovori Toma: Gospodin moj i Bog moj.

I mi hoćemo vjeru osloniti na nešto trajno i sigurni smo da Isus ne prezire tu našu osjetljivost, već se vraća i radi nas, daje nam znakove.

Gospodine Isuse Kriste, ulij u nas svjetlo kojim ćemo te prepoznati u svakome čovjeku koji nosi znakove tvoje Muke.

9. POSTAJA: Uskrsli Isus susreće učenike na Tiberijadskom jezeru

A on im reče: Bacite mrežu na desnu stranu lađe i naći ćete. Baciše oni i više je ne mogoše izvući od mnoštva ribe. Tada onaj učenik kojega je Isus ljubio reče Petru: Gospodin je!

Bez Duha Svetoga Crkva je u opasnosti da odabere pogrešnu stranu jer obilan ulov zahvaljujemo poslušnosti Božjoj Riječi.

Gospodine Isuse Kriste, pomози nam da budemo svjedoci tvoga Vazma u jednodnevnosti svakodnevice, gdje nas oduvijek čekaš na obalama naših poslova.

10. POSTAJA: Uskrsli Isus apostolu Petru daje vodstvo u ljubavi

Upita ga treći put: Šimune Ivanov, voliš li me? Ražalosti se Petar što ga upita po treći put: Voliš li me?, pa mu odgovori:

Gospodine, ti sve znaš! Tebi je poznato da te volim. Kaže mu Isus: Pasi ovce moje.

Zagledan je u jednoga od njih, samo od Petra traži nešto posebno. Nije izabran jer ljubi više od drugih, ali će ga izabranje dovesti do veće ljubavi. Kakvoća ljubavi mora biti jednaka odgovornosti služenja.

Gospodine Isuse Kriste, ti si na zemlju donio oganj Očeve ljubavi. Daj nam neprestano gorjeti tim svetim darom.

11. POSTAJA: Uskrsli Isus učenicima povjerava sveopće poslanje

Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji. Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio! I evo – ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta.

Uskrsnuli je Gospodar povijesti. Moć i vlast koju mu Otac daje on daje svojim. Na galilejskom brdu započinje nova povijest. Učenici primaju zadaću preobrazbe svijeta.

Gospodine Isuse Kriste, neka nas naša krsna vjera učini pozornima za širenje evanđelja riječju i djelima te neumornim suradnicima navjestiteljskog djela.

12. POSTAJA: Uskrsli Isus uzlazi na nebo

Kada to reče, bi uzdignut njima naočigled i oblak ga ote njihovim očima.

Uzašašće u nebo početak je ljudske proslave, ali i zadaća novoga života.

Gospodine Isuse Kriste, daj da nam oči budu usmjerene tamo gdje su prave i vječne radosti.

13. POSTAJA: Apostoli s Marijom čekaju silazak Duha Svetoga

Svi oni bijahu jednostušno postojani u molitvi sa ženama, i Marijom, majkom Isusovom, i braćom njegovom.

Crkva Pedesetnice je takva da ne ostaje na mjestu koje su joj namijenili. To je crkva koja zna ostati u molitvi, ali i širi navještaj koji ispravlja nepravde.

Gospodine Isuse Kriste, ti si trajno prisutan u vazmenoj zajednici. Po Marijinu zagovoru izlij na nas svoga Svetoga Duha: Duha života, radosti, mira.

14. POSTAJA: Uskrsli Isus učenicima šalje obećana Duha

I eto iznenada šuma s neba, kao kad se digne silan vjetar. Ispuni svu kuću u kojoj su bili. I pokažu im se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici te siđe po jedan na svakoga od njih. Svi se napuniše Duha Svetoga.

Riječ je postala novo čovječanstvo na putu – Crkva. Mala skupina izlazi pred mnoštvo. Ona sada može obnavljati lice zemlje. Pedesetnica je svetkovina novoga zakona, koji nije ispisana na kamenu, nego Duhom u srcu.

Gospodine Isuse Kriste, dar tvoje ljubavi s Ocem sjedinjuje Crkvu, gradi novo zajedništvo. Daj da hodimo sigurni u novosti života, prosvijetljeni tvojom Riječju.

KRALJICE NEBA...

Uskrs – molitva

Uskrs je jedan od najvažnijih kršćanskih blagdana. Isus Krist je odlučio umrijeti za nas vjernike. Odlučio nam je oprostiti grijeha te nas povesti ka pravom putu. Svaki nas dan poziva na molitvu, na razgovor, jer zna da nam treba pomoć. U današnje vrijeme ljudi sve više izbjegavaju susret s Crkvom jer su preopterećeni drugim problemima. Tijekom korizme obično se odriču raznih stvari, ali često prekrše to obećanje te i dalje imaju loše navike. Ne shvaćaju da nam je Isus podario ovaj život. Ne žele znati kako se On osjeća kada ga psujemo ili zapostavljamo. Vjera nam treba biti na prvom mjestu. Tada udišemo puninu života koji postaje lakšim, unatoč svim problemima. Izgradimo zato vjeru u sebe i u Isusa jer tada ćemo samouvjerenije kročiti kroz život. U Crkvu ne idemo da bismo bili viđeni, nego da pogledamo u sebe. Tu molimo Isusa da ovaj svijet učini boljim mjestom. On nosi sav naš teret i sva naša opterećenja i zato mu trebamo iz dana u dan zahvaljivati molitvom. Neka nam molitva bude dobra navika.

Domagoj Bizomec, 8.e, OŠ Malešnica

Sveta potvrda – snaga za bolji kršćanski život

Sveta potvrda ili krizma za mene je novo životno iskustvo. Postajem punopravnim članom Crkve. Krizmu iščekujem u miru i veselju. Mladi joj se obično raduju samo zbog darova i novca, ali krizmu treba iščekivati zbog naše ljubavi prema Bogu i Crkvi. To je naša dobra volja, koju trebamo iskazati redovnim dolaskom na svetu misu, katehezu te duhovnu obnovu. Za svetu potvrdu moramo se pripremiti jer to je jedan od važnijih sakramenata. Primanjem dara Duha Svetoga Isus nas poziva k sebi. Svetom potvrdom potvrđujemo svoju vjeru i osjećamo se ispunjeno dok molimo jer molitva nam pomaže lakše prebroditi životne prepreke.

Domagoj Bizomec, 8.e, OŠ Malešnica

Krizma je za mene lijepo iskustvo vjere u kojem moj odnos s Bogom postaje još "posebniji". Volim otići u Crkvu jer tamo, barem na jedan sat, zaboravim na obveze te svoje vrijeme potpuno posvetim Bogu. Znam da mnogi ljudi ne razmišljaju i ne znaju koju važnost ima sakrament svete potvrde, ali ja znam da će taj vidljivi znak nevidljive Božje milosti produbiti moj odnos s Bogom, učiniti me sretnijim, dati snage za još bolji kršćanski život.

Luka Dumančić, 8.e, OŠ Malešnica

Sveta potvrda – sveti sakrament kojim se približavamo Bogu i prelazimo iz dječje u mladenačku dob. Krizma ne bi trebala biti događaj kojem se veselimo zbog nove haljine i cipela, već događaj kojem se veselimo jer primamo Božji dar Duha Svetoga u svoje srce; jer postajemo odgovorniji i većim se pouzdanjem obraćamo Bogu; jer ćemo imati snage nositi svoj križ života na putu odrastanja.

Ariana Baronica, 8.f, OŠ Malešnica

Za sreću je potrebno tako malo; smiješak na licu starca čiji se život ogleda u zrcalu, sjaj u oku djeteta kad ugleda svoju majku, zagrljaj, lijepa riječ, pogled... Za sreću je uistinu potrebno malo. No, imamo li dovoljno svijesti o tome?

Težeći za visinama, gubimo se u sumaglici vlastita postojanja. Želja za usponima jača, nije nam važno koliko je prepreka na tom putu prema vrhu. Čemu se osvrutati na tuđe suze, molbe, bol ili patnju? Prepreke nisu važne. Važno je biti na vrhu. To smatramo ciljem našega postojanja. I kad napokon dođemo do tog, tako željenog, vrha, svijet nam se čini kao na dlanu, malen i pokoren. Mi smo ga pokorili, a time smo se uzdignili još malo više, gotovo dotičemo nebo. I ne ogledamo se oko sebe. Zašto bismo? Sretni smo, pa zašto onda dopustiti nekome ili nečemu da nam tu sreću pokvari?! I tako uživamo na tom imaginarnom vrhu danima, ponekad i puno duže, a onda nam najednom sine da je vrijeme da se polako počnemo spuštati. Je li nam dosadilo gledati svijet s visine? Je li nam dosadila ta sretnost koju smo okrenuli samo sebi? Sretnost koju nismo željeli ni sa kim podijeliti? Zašto smo u jednom trenutku poželjeli vidjeti što se zbiva u nizinama? Što li nas je potaklo na spust? I dok se pitanja nižu jedno za drugim, tražimo iste one staze kojima smo se uspeli, ali prepreke nisu nestale. Postale su nam teške. I dok je uspon bio tako lagan i poletan, spuštanje se čini gotovo nemogućim. Prepreke su sada zrcalo našega života. Zašto ih, jednostavno, ne bismo preskočili? Ne! Nije moguće preskočiti samoga sebe! Željeli bismo pobjeći, ali nemamo kamo. Polako postajemo svjesni nesretnosti koja nas oblijeva poput hladnoga znoja. Postajemo svjesni usamljenosti i saznanja da ne možemo kročiti sretnim stazama života ako nema nikoga oko nas tko bi se radovao našoj sreći, čijoj bismo se sreći radovali i mi sami.

Gdje pronaći sretne sebe? Živeći za druge dok istovremeno gazimo trnjem što klija pod nama poput neuništiva korova. Svaki je trn jedna prepreka. Kako ćemo je savladati i hoćemo li uopće, pitanje je našega izbora, naše volje i vjere u Boga. Često je teško razumjeti zašto je toliko trnja na našim stazama. Što li se to očekuje od nas? Otkada to trnje na našoj životnoj stazi pušta korijenje? I zašto to nismo prije primjećivali? Već smo tako nezainteresirano prolazili putevima utrtim od suza nama nepoznatih ljudi. Je li nam ugodno hodati po trnju? Isto bismo se trebali zapitati za čovjeka. Je li nam ugodno "gaziti" čovjeka? Njegove suze, boli, njegove nade i vjeru?

Lako je pobjeći od tuđe nesreće i samo juriti naprijed ne osvrćući se. Naš pripovjedač Ivan Katušić jednom je rekao: "Čudna je lokomotiva taj život! Misliš: pobjegao si, naprijed si otišao, a kad tamo, iz tihe te idile promatra tvoje djetinjstvo." Život nas vraća daleko unatrag, naš vlastiti život nam sve vraća, i tek kad postanemo toga svjesni, bojažljivo se okrenemo oko sebe i primjećujemo. Je li prekasno? Nikada!

Moramo konačno shvatiti da nećemo zauvijek hodati ovim svijetom uzdignutih ili pognutih glava, da jednom kad zaista odemo, sve naše prepreke ostavljamo za sobom, nekome drugom. Hoće li se drugi sramiti tih prepreka ili ih uspijevati otkloniti s lakoćom, pitanje je našega postojanja. Čovjek nije stvoren da bi živio sam. Nije stvoren da bi životareći prolazio ovim svijetom. Čovjek je stvoren da zasluži život. Pravi život. A

do takvoga se ne može doći plutajući vodom ili lebdeći zrakom. Potrebno je gaziti po trnju. Neka nam to ne bude teško! Neka nas svaki ubod podsjeti da smo okruženi ljudima kojima smo upravo mi potrebni, iako ih ne poznajemo. Neka svaki taj ubod raskrvari oholost našega postojanja, a svaka rana bude oprana suzama Božjim. Eto, upravo u tim suzama pronaći ćemo sretne sebe!

PRIJATELJI MALOG ISUSA

(Mirjana Džaja)

Patron Prijatelja Malog Isusa je blagdan Blagovijesti, spomen na događaj kada je Marija rekla DA i postala Bogorodica. Bog je izabrao jednu od nas da bude majka Bogu. Koje li radosti! Marija je bila malena i ponizna žena te je u toj svojoj poniznosti jednostavno Bogu rekla DA iako nije razumjela ni znala kako će to biti. Vjerovala je Bogu i to je za nju bilo sasvim dovoljno. Kako bi bilo lijepo da i mi tolikim pouzdanjem govorimo DA Bogu, svjesni da je Božja volja izobilje milosrđa za sve nas iako se nama ponekad tako ne čini.

Utemeljitelj sestara Služavki Malog Isusa (SMI), biskup Josip Stadler bio je pun ljubavi i ideja da čini dobro, pomaže i gradi, ali sredstva uglavnom nije imao i sve je stavljao u ruke Božje providnosti. Vjerovao je kao i Marija i znao je da će Bog nadodati gdje krepost ljubavi sije. On je vjerovao, radio i molitvom se često utjecao zagovoru Majke Marije. Bio je čovjek čvrste vjere i neograničenog pouzdanja u Boga, a srca puna ljubavi.

Potrebe su bile sve veće pa je biskup Stadler 24. listopada 1890. godine utemeljio Družbu sestara Služavki Malog Isusa. Trebala mu je pomoć i vjerovao je da je isto djelo skrbiti o siromasima i služiti Isusu. Sam je odrastao u siromaštvu, rano je ostao bez roditelja i znao je da je svaka pomoć vrela ljubavi. Njegova su vrata stoga uvijek bila otvorena, od ranog jutra do kasno u noći, za sve u potrebi.

Budući da je biskup Stadler u idejama i želji da svima pomogne bio vrlo zauzet, trebala mu je pomoć sestara SMI. Isus je uzeo narav slugе kako bi služio grješnicima i siromasima i to je temelj Družbe. Služavke Malog Isusa danas imaju ukupno 374 sestre, koje djeluju u 74 zajednice u domovini i inozemstvu. Nije ih bilo dovoljno za sav posao koji je slijedio pa su i same odlučile proširiti društvo suradnika. Tako je, tada vrhovna poglavarica SMI M. Mirjam Dedić 1994. godine osnovala Prijatelje Malog Isusa (PMI).

Mi, PMI, u trajnom smo prijateljstvu s Malim Isusom i moramo stalno imati na umu ono što je Isus rekao: "Što god ste učinili jednome od moje najmanje braće, meni ste učinili." Dužnost PMI je širenje pobožnosti prema Malom Isusu i euharistiji, koja je živi Bog s nama, Blaženoj Djevici Mariji, Isusovoj i našoj majci, te pomoć svima u potrebi. Društvo PMI ima vlastiti Statut, prema kojem djeluje. U našoj župi sestre SMI djeluju već dugi niz godina, a PMI su počeli djelovati dolaskom sestre Imakulate Lukač.

Sestra Imakulata je voditeljica PMI i okuplja nas svakog 25. u mjesecu na molitvu i pobožnost Malom Isusu. Osim toga, vodi i radionice, a jednom godišnje vodi nas na zajednički susret PMI, svaki put u neko drugo mjesto. To nas uvijek ispuni istinskom

radošću, zajedništvom i milinom. Mi postajemo maleni, a Isus raste u našim srcima i tako nas ispunja djetinjom radosti u iščekivanju sljedećeg susreta.

Ovih smo dana molili trodnevnicu i pripremali se za blagdan Blagovijesti, kada počinje naša Velika devetnica. Priprema je bila zaista radosna, tako da smo na Blagovijest bili uzbuđeni jer počinjemo molitveno iščekivanje rođenja Djeteta Isusa pobožnošću tijekom 9 mjeseci.

Molitvu počinjemo tekstom koji opisuje biblijski događaj za razmatranje i molitvu. Molimo kronicu Djeteta Isusa i kroz njezinih 12 otajstava prolazimo s Isusom kroz njegov život. Pjevamo pjesme koje odišu ljubavlju, milinom i snagom. Zatim molimo litanije, zazive, molitvu PMI, zahvalnu molitvu Malom Isusu, a sve završimo pjesmom. Divni su to susreti jer nakon toga primamo Isusa u svoja srca i nosimo ga svima. Uoči Božića molimo malu devetnicu, koja uvijek pojača dojam samog blagdana, rođenja Boga u djetetu Isusu.

Sluga Božji J. Stadler vrlo je lijepo opisao rođenje Isusovo: "Gledam drago Djetete gdje plače u jaslama. Slabo je, tužno je, siromašno, nevoljeno, a srce mi kaže da je to Djetete moj Bog, koji zato postade djetetom da ga se ne plašim, već da ga ljubim svim srcem, svom dušom!"

Na kraju želim reći da je lijepo biti Prijatelj Malog Isusa i pozivam vas da nam se pridružite i osjetite istu radost. Mene je Isus toliko ispunio da iskreno želim takvu radost svima. Kad sam danas, kao i svaki dan, nasumice otvorila Bibliju, Bog mi je rekao: "Kako li su ljupke noge onih koji donose blagovijest dobra" (Rim 10,15). Bože, upotrijebi moje noge, pošalji i mene. To je naš živi Bog koji nam govori, a mi moramo to prepoznati i spremno reći Bogu DA. Živio mali Isus! Uvijek u našim srcima!

Prijatelji Malog Isusa svakog 25. u mjesecu nakon večernje svete mise mole posebnu pobožnost, a u mjesecima od ožujka do prosinca (do Božića) mole veliku devetnicu Malom Isusu. Pridružite im se!

Uskrsni himan

Svetoj Žrtvi uskrsnici
dajte slavu krštenici!
Janje ovce oslobodi,
Krist nas grješne preporodi.

Sa Životom smrt se sasta
i čudesna borba nastala:
Vođa živih pade tada
I živ živcat opet vlada.

Marijo, o reci, što je?
Što ti oko vidjelo je?

„Grob ja vidjeh Krista Boga,
svijetlu slavu uskrsloga.
Anđele i platno bijelo,
u kom bješe sveto tijelo.

Ufanje mi uskrslo je,
Krist, moj Gospod, i sve moje;
pred vama će tamo, gdje je
cvjetna strana Galileje!“

Znamo, da si doistine
uskrsnuo, Božji Sine;
Pobjedniče, Kralju divan,
budi nama milostivan!
Amen! Aleluja!

"Neka se uvijek sretnemo sa smiješkom, jer smiješak je početak ljubavi," rekla je Majka Tereza. Kako bi susret sa župnim listićem izmamio smiješak na vašem licu, odlučili smo vam za 4. svibnja i Svjetski dan smijeha ispričati nekoliko viceva, koji će sigurno natjerati vaše usne da barem malo zatiraju u veselju. Smijte se što više i poslušajte mudre riječi Pierrea la Murea: "Smijeh, to je tajna svega. Smij se što možeš više, i misli što možeš manje. Nemoj čekati na to da budeš sretan da bi se smijao, jer vrlo lako možeš umrijeti, a da se nikada ne nasmiješ!" :)

Koja je najtužnija rečenica u Bibliji?
"Vina nemaju."

Kasnio čovjek na razgovor za novi posao i nigdje nije mogao pronaći mjesto za parkiranje. Vozi se on tako okolo-naokolo, ali mjesta nema pa nema. Kaže on u jednom trenutku: "Bože, ako mi pronađeš mjesto za parkiranje, obećavam da ću svake nedjelje ići u crkvu i nikad više neću lagati." U tom trenutku stvori se pred njim prazno parkirno mjesto. Čovjek na to kaže: "A, nema veze Bože, evo jedno mjesto."

Za vrijeme krštenja sina prvorođenca bogatog trgovca, nakon pitanja o imenu djeteta, župnik će roditeljima i kumovima: "Što tražite od Crkve Božje za maloga Ivana?" Već poprilično "veseli" otac požuri se odgovoriti prvi: "Ništa mi ne tražimo, velečasni. Mi ćemo Vama dati 200 eura i počastit ćemo vas k'o čovjeka." "Znači, krštenje tražite, a o ostalim sitnicama ćemo u sakristiji" – brzo ga ušutka župnik i nastavi obred.

"Velečasni, mogu li spasiti svoju dušu", pita škrtac na umoru, "ako vam za Crkvu dam 10.000 kuna?"

"Pa, ne mogu vam garantirati, ali na vašem mjestu ja bih ipak pokušao", reče župnik.

"Kome se trebam moliti da mi financijska policija ne dolazi stalno u firmu?" pita bogatiji župljanin svog župnika.

"Najbolje sv. Bartolu! Njega su živog oderali, pa zna kako vam je."

"Kako su svirale jerihonske trube?" pita profesorica glazbe.

"U d-molu!" odgovara razredni vic-maher.

"Otkud ti sad to?"

"Pa, njima su sve gradske zidine demolirali."

Vjeroučitelj ispituje učenika: "Tko je ustanovio brak?"

"Bog."

"Točno! A gdje ga je ustanovio?"

"U rajnu."

"Dobro. A kojim riječima?"

"Kad je rekao Adamu: "Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene..."

Dominikanac, franjevac i isusovac razmišljaju kako podijeliti jedno jaje, te se na kraju dogovore da će ono pripasti onome tko izusti najduhovniju misao iz Evanđelja.

Dominikanac kucne u jaje i izgovori:

"Effata! – Otvori se!"

Isusovac također kucne u jaje i izgovori:

"Kucajte i otvorit će vam se!"

Franjevac kucne, oguli, te proguta jaje uz riječi: "Uđi u radost gospodara svoga."

IZ ŽIVOTA ŽUPE: ožujak 2014.

Kršteni:

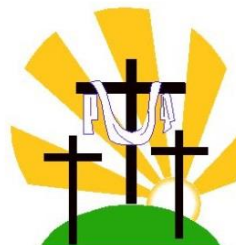
Iva Alvir
Filip Boričević
Matija Leskarac
Nikola Vidović
Marija Penavić
Esta Banjac
David Jakovljević
Filip Šimunović
Ana Bunjevčević

Lucija Przić
Lucas Imšić
Sara Višić
Toma Vlašić
Mia Brnić

Mirjana Zemljak Sokačić
Vilka Janković
Ante Topić

Preselili u vječnost:

Štefica Staroveški
Božidar Gregurić
Krunoslav Jakovljević
Danijel Žunec

ŽUPNE OBAVIJESTI

3. – 4. svibnja: Proslava 30. godišnjice zbora Desiderium-Čežnja.

7. svibnja: Obljetnica posvete crkve 1769. godine.

11. svibnja: Prva sveta pričest u 9.30h.

14. svibnja: Župno klečanje. U crkvi će cijeli dan biti izložen Presveti Oltarski Sakrament.

18. svibnja: Sveta potvrda u 11h. Djelitelj svete potvrde je mons. Mijo Gorski, pomoćni biskup zagrebački.

24. svibnja: Smotra zborova Kustošijskog dekanata nakon večernje mise.

Raspored kateheza za odrasle za mjesec svibanj

6. svibnja: Kardinalova kateheza

13. svibnja: Molitveni susret za duhovna zvanja

20. svibnja: Župnikova kateheza (tema: Dvije zapovijedi ljubavi)

27. svibnja: Molitveni susret za mlade koji se pripremaju za brak

UREDNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA

od utorka do petka 9 – 11 i 17 – 19 sati

RASPORED SVETIH MISA

Nedjeljom u 7.30, 9.30, 11, 12.30 i 18.30

Radnim danom u 7.30* i 18.30 (*ponedjeljkom nema jutarnje mise)

Raspored bogoslužja za uskrсне dane

13. 4. CVJETNICA - Svete mise: 7.30, 9.30, 11, 12.30, 18.30

(Na svetim misama bit će blagoslov maslinovih grančica i spomen na Isusov ulazak u Jeruzalem)

17. 4. VELIKI ČETVRTAK - misa Večere Gospodnje: 18.30h

(Nakon svete mise u crkvi će biti molitva klanjanja: Getsemanska ura)

19. 4. VELIKI PETAK - služba Muke Gospodnje: 18.30h

19. 4. VELIKA SUBOTA - Vazmeno bdijenje: 20h

(Crkva će biti otvorena od 9 do 17h za molitvu kod Božjeg groba)

20. 4. USKRS - svete mise: 6, 7.30, 9.30, 11, 12.30, 18.30

(Uskrсни blagoslov hrane bit će na kraju vazmenoga bdijenja te na prve tri uskrсне mise.)

21. 4. USKRSNI PONEĐJELJAK - svete mise: 7.30, 11, 18.30

Krajem 18 stoljeća, francuska vlada uništavala je katoličke crkve i ubijala svećenike. Jedan od vođa republike vikao je: "Vrijeme je da se zauzme mjesto Isusa Krista! Ja ću stvoriti novu vjeru!" No jedan drugi revolucionar ga je obeshrabrio odgovarajući: "Prijatelju, hoćeš li se uistinu natjecati s Isusom Kristom? Samo je jedan način... Daj se razapeti u petak i uskrсни u nedjelju!"

Krenimo s Isusom živim i uskrsnulim u svijet, u novu budućnost, živeći u novosti uskrsnog života. Amen! Aleluja!

Listić izdaje: Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije – Stenjevec

Stenjevec 9, 10090 Zagreb – Susjedgrad

Tel. i faks.: (01) 3732 - 729

E-mail: gospastenjevecka@inet.hr

Web: www.gospastenjevecka.hr

Župnik: Vjekoslav Meštrić

Listić uređuju: Anđelko Katanec, Petra Bičanić, Petra Veršec, Ivan Fedor.

Lektor: Jelena Učović